

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011201
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114011201.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti odsúdenému S. V., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., O. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2014, prejednal sťažnosť odsúdeného S. V. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4Pp/48/2014 zo dňa 17. septembra 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného S. V. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4Pp/48/2014 zo dňa 17. septembra 2014 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr.por. s použitím § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr.zák. sa návrh odsúdeného S. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože bezprostredne po jeho vyhlásení bolo napadnuté sťažnosťou odsúdeného bez odôvodnenia, ktorú však do rozhodnutia krajského súdu o sťažnosti bližšie ani dodatočne písomne neodôvodnil. Prokurátor, prítomný na verejnom zasadnutí, sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti rozhodnutiu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr.por. rozhodoval na verejnom zasadnutí za účasti odsúdeného. Odsúdený mal možnosť vyjadriť sa pred okresným súdom k svojmu návrhu na podmiennečné prepustenie, ako aj k ostatným vykonaným dôkazom.

Na základe preskúmania správnosti napadnutého uznesenia, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok, a to vykonanie trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku, vykonanie zákonom

vyžadovanej časti trestu, avšak nebola kumulatívne u neho splnená podmienka v podobe pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného. Okresný súd správne poukázal na to, že očakávanie riadneho života odsúdeného po jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí byť založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti z hľadiska doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov. S poukazom na pozitívne zistenie opakovanej recidívy trestnej činnosti u odsúdeného, trestanej aj nepodmiennečnými trestami odňatia slobody pred súčasným výkonom trestu, okresný súd dospel k odôvodnenému záveru o existencii rizika ďalšieho zlyhania odsúdeného. Toto riziko aj podľa názoru krajského súdu nedáva rozumný podklad k záveru o možnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák.

V prejednávanej príhode je nepochybné aj to, že odsúdenému už bola v minulosti poskytnutá možnosť podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy zrejme tiež tvrdil súdu, že sa v dôsledku výkonu trestu polepšil a trestnej činnosti sa nedopustí. Napriek tomu sa však opätovne nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Preto krajský súd považoval za správny záver okresného súdu, podľa ktorého nie je možné spoliehať sa na tvrdenia odsúdeného, že súčasný výkon trestu odňatia slobody v ňom vyvolal skutočné, úprimné a nezlomné predsavzatie viesť riadny život a ktoré predsavzatie by odsúdený skutočne dodržal v prípade vyhovenia jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd, vzhľadom na uvedené, nepovažoval za dôvodnú sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu, a preto ju ako nedôvodnú podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. zamietol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.